

slaaet for Gymnastiklokaler og Idrætspladser.

Jeg vil yde den højtærede Minister en Tak for den Maade, hvorpaa han har omtalt Kirken i Næsby. Efter den Maade, hvorpaa Udtalelsen fremkom fra den højtærede Ministers Mund, er der grundet Formodning om, at der næste Aar vil fremkomme et Forslag om Tilskud til denne Kirke. Ministeren sagde, at der var Trang til denne Kirke, og at der var god Grund til dette Tilskud. Endvidere takker jeg for Løftet om, at Lærer Mathiassen i Mullerup skal faa 500 Kr. og ikke 300 Kr. Det er jo nu oplyst, at det kun er en Fejltagelse ved Finanslovens Udarbejdelse.

Til den højtærede Trafikminister vil jeg sige, at jeg takker i det hele og store for hans Udtalelser. Angaaende Kiel—Korsør-Routen, som man altsaa vil drøfte i Finansudvalget, vil jeg haabe, at Forholdet maa blive ordnet paa en saadan Maade, som Staten kan være bekendt. Thi blive vi ved at drive Routen som nu, ødelægges den mere og mere. Jeg vil henstille, om det ikke var muligt snarest at lade „Ægir“ gaa ud og lade „Skirner“ i Stedet for træde ind i Farten. Hver Gang „Ægir“ sejler, er der Forsinkelser, naar der er en Smule Vind og Modstrøm. „Ægir“ er det daarligste af Skibene, dets Kedler ere for smaa. „Skirner“ er vel ikke noget godt Skib, men dog meget bedre end „Ægir“, og denne Forandring at lade „Skirner“ gaa ind og lade „Ægir“ ligge stille i Stedet for „Skirner“ koster jo ikke noget.

Med Hensyn til de 3 Ønsker, jeg omtalte, en Forandring i Toggangen paa Slagelse—Næstved-Banen, at lade Toget, der kører fra Korsør om Morgenen, standse ved Svendstrup og lade Toget, der kommer fra København om Natten, standse ved Slagelse, maa jeg fastholde, at disse Ønsker ikke kunne falde ind under Ministerens Henvisning til det kostbare og omstændelige. Thi i disse Ønsker er der intet omstændeligt eller kostbart. Det koster ingen Verdens Ting, det er altsaa ikke Krav, der stille Fordringer til Statskassen, og derfor mener jeg, det kunde være rigtigt at tage Hensyn dertil.

Med Hensyn til Spørgsmaalet om Sindssygehospitalet vil jeg takke de ærede Medlemmer fra Møen (Emil Petersen) og Roskilde (H. Nielsen), fordi de begge have udtalt deres Tilslutning til mine Udtalelser om, hvad man skylder at gøre overfor de sindssyge. Den højtærede Minister mente, at jeg i mine Udtalelser havde sigtet til Kommunerne, Amtskom-

munerne og Bykommunerne. Men det har jeg paa ingen mulig Maade gjort. Jeg har udtrykkelig sagt, at man ikke kunde paa-lægge Kommunerne større Krav i saa Henseende, hvad der ogsaa blev gjort gældende af den forrige Justitsminister. Kommunerne ere overbebyrdede. Derfor maa og bør Staten træde til, man kan ikke forsvare at lade disse ulykkelige Mennesker være uden Mulighed for at komme ind paa et Hospital, hvor de mulig kunne blive kurerede eller i alt Fald faa en Pleje, der kan gøre deres Tilstand taalelig og gøre det muligt for Familieme at se mildere paa den Ulykke, der er overgaaet dem. Jeg takker derfor de to ærede Medlemmer, fordi de saa varmt have anbefalet den Tanke, jeg udkastede, da jeg forrige Gang havde Ordet.

Jeg skal endelig sige et Par Ord til det ærede Medlem for Københavns 5te Valgkreds (Borgbjerg), som jeg beklager ikke nu er til Stede. Det Svar, jeg fik af ham, havde jeg ventet. Jeg vidste, at det ærede Medlem vilde fremkomme med en Lovprisning over alle Socialismens store og gode Gerninger. Vi andre havde ingen Interesse for Arbejderne, det var noget, der var forbeholdt Socialdemokraterne. Jeg vil dertil sige, at hvad der er sket i disse Aar, hvor vi have faaet vor sociale Lovgivning fremmet, viser, at vi andre have fuldt saa megen Andel i, hvad der er foregaaet, som de Herrer Socialdemokrater. Det havde været umuligt at faa alt dette gjort til Lov, hvis ikke Flertallet baade her og ovenpaa var vel stemt for disse Tanker. Men naar han vedblivende beskylder os for, at vi mangle Interesse for Arbejderne, vil jeg sige, at han kan jo blive ved at gentage dette og vi at protestere derimod, det hjælper ikke noget. Alligevel vil jeg hævde, at ogsaa vi, der staa udenfor Socialdemokratiet, have Interesse for Arbejderne, vi have alle den samme Følelse for de smaa i Samfundet og for Arbejderstanden. Jeg tror ikke, der er nogen her i Tinget, der ikke er enig med mig i, at vort Arbejde gaar lige saa meget ud paa at fyldestgøre Arbejderne som alle andre Klassers berettigede Krav.

Brorsen: Det maa være ret vanskeligt for de forskellige Ministre at skelne imellem de Masser af Henvendelser og Anmodninger og Anker og Klager, der fremkomme fra forskellige Sider, thi det er klart, at hvor der ved Finanslovens første Behandling gaas i den Grad i Detailler